

Για το βιβλίο << Οι Μύλοι στα Γιανναίκα της Αρκαδίας και οι μυλωνάδες τους >> του κ. Αθ. Π. Χριστοφιλάκη.

Η ορθολογική εκμετάλλευση των ήπιων μορφών ενέργειας, κυρίως της υδραυλικής και της αιολικής, ήταν και παραμένει επιδίωξη του ανθρώπου. Οι νερόμυλοι είναι ίσως το κλασικότερο παράδειγμα αξιοποίησης της ενέργειας του τρεχούμενου νερού, εδώ και δύο χιλιάδες χρόνια.

Οι νερόμυλοι κάποτε ήταν άρρηκτα συνδεδεμένοι με την καθημερινή ζωή των ανθρώπων. Ήταν τόποι συναλλαγής και κοινωνικής συναναστροφής. Εκεί γινόταν η παράδοση και παραλαβή, το ζύγισμα και η αποθήκευση των δημητριακών και των αλεύρων.

Οι νερόμυλοι ωστόσο πέρασαν μάλλον οριστικά στην ιστορία. Λησμονημένοι από τον σύγχρονο βιαστικό άνθρωπο δεν ελπίζουν πλέον σε ανάσταση. Σήμερα, ελάχιστοι νερόμυλοι έχουν τους μηχανισμούς τους και μπορούν να αλέσουν. Οι περισσότεροι καταρρέουν ή μένουν εγκαταλειμμένοι σε αχρηστία.

Όμως η διαφύλαξη και ανάδειξη της πλούσιας πολιτιστικής κληρονομιάς της χώρας αποτελεί υποχρέωση όλων μας απέναντι στις επερχόμενες γενεές και οι νερόμυλοι αποτελούν κομμάτι αυτής της κληρονομιάς. Είναι συνεπώς αξιόπαινη η πρωτοβουλία της Ιεράς Μονής Κοιμήσεως της Θεοτόκου Μπούρα και της οικογένειας Μωρόγιαννη που ανέλαβαν να αποκαταστήσουν δυο ιστορικούς μύλους της Αρκαδίας: τον μύλο της Ταράτσας και τον μύλο του οπλαρχηγού Λαγού αντίστοιχα, οι οποίοι αποτελούν αρχιτεκτονικά στολίδια της Φαλαισίας.

Είναι βέβαιο ότι η ανάδειξη και προβολή των παραδοσιακών νερόμυλων, όπως επιχειρείται με την εμπειριστατωμένη μελέτη του Κ. Αθανασίου ΓΙ. Χριστοφιλάκη για τους μύλους στα Γιανναίκα Αρκαδίας, παρά τον Καρνίωνα, παραπόταμο του Αλφειού, μπορεί να αποτελέσει ένα σημαντικό μέσο μύησης στο ιστορικό παρελθόν για όσους θέλουν να γνωρίσουν καλύτερα αυτήν τη σημαντική πτυχή της ιστορικής και αρχιτεκτονικής μας κληρονομιάς

Σεπτέμβριος 2006

Σταύρος Ελ. Καλογιάννης
Βουλευτής Ν. Ιωαννίνων
Υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ